

Repertoiret 2017 (online)

ISSN: 2245-9189

En samling omtaler af teaterstykker
- egnet for amatørteatret

DATS
landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Jernbanegade 5
6230 Røddekro

Telefon: 74 65 11 03

www.dats.dk
dats@dats.dk

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2017

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra Forlaget DRAMA.

Vi bruger ordet 'Omtaler' og ikke 'Anmeldelser'. Omtaler er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne – for langt de flestes vedkommende – er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur- eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år, og at vi har fået så mange nye på banen.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Thomas Hauger
Formand

Redaktion: Thomas Hauger
Opsætning, layout og tryk: Dorthe Duus Jørgensen

Repertoiret 2017 – indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Omtalt af
1535	Amor	Stine Thorsen	Bent Nielsen
1536	Cassazione	Andreas Garfield	Mads B. Aastrup
1537	Daemon	Julie Maj Jakobsen	Niels Damkjær
1538	De syv enaktere - SOFASTYKKERNE	Lotte Kjærup	Gitte G. B. Ballesheim
1539	Den spanske sømand	Marie M. Andersen	Jacob Jessen
1540	Dramafonten 1-4	38 danske dramatikere	Morten Hovman
1541	Dramatisk debut 2014	Benjamin Kitter m.fl.	Uwe Jacobsen
1542	Drengen der vandt det hele m.fl.	Thomas L. Lundme	Pauline V. Jensen
1543	Festen	Thomas Vinterberg m.fl.	Thomas Hauger
1544	Gengangere	Henrik Ibsen	Henrik Sommer
1545	Ham hader vi	Stine Thorsen	Bent Nielsen
1546	Heidi, en rejse til Helvede	Gritt Uldall-Jessen	Lærke Reddersen
1547	Hullet	Brian Wind-Hansen	Peter Hyldahl
1548	Jeg hedder Bente	Rikke Wölck	Bodil Schäfer
1549	Kvinder	Caroline M. Jørgensen	Lærke Reddersen
1550	Kys det nu det satans liv	Lise Jørgensen	Peter Hyldahl
1551	Lev i fred med deres nerver	Christina Wendelboe	Bolette Kvist
1552	Lille frøken dansemus	Ann Sofie Oxenvad	Peter Hyldahl
1553	Lorem Ipsum	Jesper K.S. Due	Finn Verner Jensen
1554	Love at first site	Line Mørkeby	Mads B. Aastrup
1555	”Lugter det lidt af lykke?”	Kirstine K. Høgsbro	Bolette Kvist
1556	Miraklet	Andreas Dawe	René Foshammer
1557	Mit mørke	Simone Isabel Nørgaard	Marlene Kejser
1558	Naboer	Peter Hugge	Niels Damkjær
1559	Old school - New school	Simone Isabel Nørgaard	Axel Gadegaard
1560	Pinocchio's rejse	Michael Hviid	Gitte G. B. Ballesheim
1561	Plejer er død	Kaj Nissen	Jacob Jessen
1562	Solbakken	Jacob Clausen	Niels Stokholm
1563	Sygt sund	Mette Heeno	Jesper Aagaard
1564	Tal til mig – <i>Lebbe Love</i>	Abelone Koppel	Peter Rafn Dahm
1565	Til sidste mand	Simone Isabel Nørgaard	Jesper Aagaard
1566	Vild sti	Niels Stokholm	Axel Gadegaard
1567	Von Trier – persona non grata	Jakob Weis	Morten Hovman

Amor

Forfatter: Stine Thorsen		Kort resumé: Amor skyder sine pile og personerne forelsker sig. Hvad sker der, hvis Amor selv bliver forelsket?
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af DRAMA	Medvirkende:	5 kvinder, 9 mænd
	Dekoration:	7 locations
	Spilletid:	ca. 1,5 time

Omtalt af: Bent Nielsen

Denne forestilling handler om forelskelse og kærlighed.

Amor, en ung pige, skyder sine pile af og personerne forelsker sig i hinanden. I en kalejdoskopisk form følger vi to forelskede par og får et indblik i de problematikker, der følger med deres forelskelse. Hvordan reagerer familie og venner på deres forhold? Kan de blive sammen på trods af deres forskelligheder?

Amor må ikke selv forelske sig. Hvis hun gør det, forsvinder de forelskelser, som hun har været årsag til. Og selvfølgelig forelsker hun sig. Parrene går fra hinanden, ikke på grund af hende, men på grund af deres forskelligheder. Amor bliver ulykkelig og vil tage sit eget liv. Parrene genforenes og Oliver, som hun forelskede sig i, finder hende. Men er hun den, som hun udgiver sig for at være eller er hun psykisk syg? Det må publikum afgøre.

Forestillingen kræver en stram instruktion. De mange små og korte scener skal stå skarpt og præcist, hvis de skal fungere. Scenografisk skal man bruge få og enkle virkemidler, der adskiller de forskellige locations. En god opgave til et rutineret hold.

Cassazione

Forfatter: Andreas Garfield		Kort resumé: Stykket Cassazione er en fortælling om 13 teenagere, der alle har været til den samme fest. Et rigtigt ungdomsspil.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	13
	Dekoration:	Fest, park, tøjbutik, hjemme, supermarked mm
	Spilletid:	60 min

Omtalt af: Mads B. Aastrup

Stykket Cassazione er en fortælling om 13 teenagere, der alle har været til den samme fest. De kender ikke hinanden, men alligevel er deres tråde vævet ind i hinanden. Stykket portrætterer et spændingsfyldt teenager-univers, der er spændt ud mellem flygtige fester og sortnende sorgløshed.

Stykket består af mange forskellige locations, hvilket kan være scenografisk udfordrende. Dog er de forskellige ikke så omfattende, og kan løses med simple scenografiske greb.

Stykket lægger op til en realistisk og naturlig spillestil, og beskæftiger man sig med dette stykke, får man mulighed for at lave psykologiskbaseret karakterarbejde. Cassazione er italiensk og betyder afsked, og bruges i musikkens verden til at betegne et afsluttende musikstykke. Det musiske element er et gennemgående greb i stykket, og derigennem sætter stykket spørgsmålstegn ved, hvad der er på den anden side af afskeden, og om afskeden er en nødvendighed for udvikling?

Daemon

Forfatter: Julie Maj Jakobsen		Kort resumé: På bogens bagside står der bl.a.: ”Magt, hævn og begær er de gennemgående temaer i dramaet (...)
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Aps. tlf. 3311 6883 info@nordiska.dk	Medvirkende:	Skal man følge tekstens angivelser er der 3 kvinder og 3 mænd, men i stykkets handling er der 6 kvinderoller og 4 manderoller samt 1. barnerolle – så nogle af skuespillerne må spille flere roller
	Dekoration:	Skiftende scenebilleder - alle fra nutidige miljøer. Scenografien er krævende. Der er mange skift. Fx En slags hall med trappe, et middagsbord, en gyde, et køkken, en lejlighed med værelser, udendørs barbecue, indenfor og udenfor mm.
	Spilletid:	Der angives ca. 2 timer og 20 min. Det er nok lidt underdrevet, fornemmer jeg

Omtalt af: Niels Damkjær

På bogens bagside står der bl.a.: ”Magt, hævn og begær er de gennemgående temaer i dramaet (...) Stykket har rod i den antikke græske litteratur, stærkt båret igennem af de markante kvindefigurer fra den græske mytologi. Handlingen udspilles på hjemmefronten lige efter den trojanske krig.”

Rollerne er således fra Homers *Iliade* og *Odysse* og de klassiske græske tragedier. Der refereres til den langvarige og blodig krig, hvor Troja blev tilintetgjort.

Forfatteren lader sine klassiske figurer optræde i et fuldstændigt nutidigt miljø, og det klassiske tema blandes ind imellem med nutidens direkte gadesprog.

Krigen har splittet familierne, og kvinderne derhjemme har fundet nye partnere i den lange ventetid. Der er drive i replikkerne og højspændte felter i handlingen. Som det ofte plejer at være, bliver det også her en *kvinde* (skøn og klog) som får skylden for alle mændenes ulykker.

Stykket kræver rigtig gode skuespillere og en erfaren instruktør og scenograf.

De syv enaktere - SOFASTYKKERNE

Forfatter: Lotte Kjærup		Kort resumé: Sofastykkerne er syv enaktere, bygget over de syv dødssynder. Velegnet til unge.
Bogudgave: Ny Dansk og Nordisk dramatik forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama	Medvirkende:	Fire kvinder og to mænd. (De to manderoller kan spilles af kvinder)
	Dekoration:	En sofa (eller en bæk eller tre stole)
	Spilletid:	Hver sofastykke varer fra seks til tolv minutter

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

Bogen består af syv korte enaktere, der alle kan spilles i en simpel scenografi med en sofa.

Enakterne er bygget op omkring de syv dødssynder, i en aktualisering med nutidige handlingsforløb.

Udgivelsen taler til unge mennesker og omhandler dilemmaer der er vedkomne for unge, så som utroskab, prostitution og parforholds problemer, på en vedkommende og spændende måde.

Enakterne udspiller dybe og vigtige handlingsforløb, trods de korte varigheder.

Udgivelsen er en inspirations udgivelse, der er meget velegnet til unge gymnasieelever, amatørskuespillere og vækstlag, der ønsker korte visninger.

Den spanske sømand

Forfatter: Marie Markvard Andersen		Kort resumé: Den spanske sømand er et egnsspil, skrevet til Fyrspillene i Sydthy, og opført som stort friluftsspil på den åbne klithede i sommeren 2014. I 1814 møder den unge Anne Cathrine den skibrudne sømand Rafael del Riego. I 1975 vender Laura hjem til Thy, efter at have nægtet at se sin familie i fem år. De to, på en gang både stærke og skrøbelige, men vidt forskellige kvinders liv bindes sammen på tværs af tiden, men på samme sted. Fælles for dem er komplicerede forhold til familie og egn, kærlighed, graviditet, og udlængsel der er tæt vævet sammen med drømmen om at høre til.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: DRAMA Jenrbangegade 5 6230 Rødekro 70 25 11 41 drama@drama.dk www.dramashop.dk	Medvirkende:	40 – 100 M og K i alle aldre 40 – 45 navngivne børn og voksne. Der er især mange spændende og historiebærende kvinderoller. Der er brug for mange "extras", ved havefester, begravelser og bryllup mm. Levende musik til bryllup i 1814 og beat-koncert i 1975 må absolut foretrækkes.
	Dekoration:	10 locations
	Spilletid:	2 timer

Omtalt af: Jacob Jessen

Fyrspillene i Sydthy har siden 1981, hver sommer opført et nyskrevet egnsspil med rødder i lokale historier, myter, sagn ol. Spillestederne varierer, så stykkernes handlinger og lokaliteter går op i en helhed. Man spiller så at sige i historiernes egne rammer.

Den Spanske Sømand, er skrevet over overleveringer, personer og tildragelser omkring de karantænestationer, som man har fundet rester af langs kysten i Lyngby og som stammer fra starten af 1800-tallet. Stykket blev derfor opført på den storslåede klithede ved Lyngby i den sydlige del af Naturpark Thy.

De to unge kvindeskæbner, der er krumtappene i historierne fra henholdsvis 1975 og 1814, væves sammen via et bundt gamle breve som Anne Cathrine (1814) har skrevet til sin kusine Laura i datidens København. Disse kommer tilfældigvis i Lauras (1975) besiddelse, (ja hun hedder "tilfældigvis" også Laura, lige som kusinen) og kommer til at spille en betydelig rolle for historiens forløb.

Så meget eller så lidt om selve handlingen. Det vil ikke være muligt på denne beskedne plads at yde denne righoldige og dramamættede historie fuld retfærdighed. Blot vil jeg sige: Det er en rigtig god historie. Den veksler elegant mellem tider og steder; mellem sorger og stor lykke, mellem bryllup og begravelse og fødsel og død.

Stykket er velskrevet med et stort antal karakterer. Især de mange spændende og historiebærende kvinderoller bør nævnes. Replikkerne er mundrette. Forfatteren forsyner os ind i mellem med enkelte nødvendige regibemærkninger.

Hvad enten du på udkik efter en go´ historie, er på jagt efter inspiration til udendørs sommerspil eller blot almindelig nysgerrig, så bør du ikke snyde dig selv for flydefuld læsning af "Den Spanske Sømand".

DRAMAFRONTEN 1-4

Forfatter: 38 danske dramatikere		Kort resumé: 87 shortplays på dansk.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatterne og administreres af: Dette er nævnt bagest i de 4 bøger.	Medvirkende:	Højst 3 medvirkende i hvert shortplay.
	Dekoration:	Et minimum.
	Spilletid:	10-15 minutter for hvert shortplay

Omtalt af: Morten Hovman

Shortplay-genren er et spændende og slagkraftigt nyere teaterformat, som har mulighed for at ændre hele amatørteaterlandskabet med sit store potentiale. Herhjemme kender vi ikke så meget til genren endnu. Men på verdensplan har formen for længst vist, at den ikke bare er en ”grille”. Men en berettiget teaterform, som har vist sig at være utroligt populær blandt publikum og teaterfolk verden over.

Shortplays er blevet beskrevet således:

Et shortplay er som et scenisk lynnedslag. Det er forbi i et glimt, men dets styrke og kraft kan få hårene til at stå lige op på vores hoveder.

DRAMAFRONTEN 1-4 er en prægtig samling danske shortplays skrevet mellem 2011 og 2016. De repræsenterer en dramatisk mangfoldighed, som ikke har noget sidestykke i dansk teaterlitteratur. Stykkerne spænder vidt fra traditionelle dramaer til eksperimenterende stykker; fra vilde komedier til dybe tragedier.

Lige til at læse – og lige til at gå i gang at arbejde med...

Stykkerne er skrevet af en perlerække af moderne danske dramatikere:

Abelone Koppel	Andreas Dawe	Andreas Garfield	Ann Sofie Oxenvad
Anna Bro	Anna Panduro	Annegrethe Kraul	Brian Wind-Hansen
Camilla Hübbe	Claus Flygare	Flemming Klem	Gritt Uldall-Jessen
Ghita Makowska Rasmussen	Hans Kragh-Jacobsen	Jens Kløft	Jokum Rohde
Jesper Bræstrup Karlsen	Joan Rang Christensen	Julie Petrine Glargaard	Kari Vidø
Kathrine Sekjær	Kristian Erhardsen	Lise Jørgensen	Lotte Faarup
Lærke Sanderhoff	Maj-Britt Langdal	Me Lund	Mikkel Wallentin
Nina Larissa Basset	Nina Malinovski	Rhea Leman	Sven Ørnø
Simone Isabel Nørgaard	Thomas Markmann	Thomas Månsson	Tine Frellesen
Tomas Lagerman Lundme	Tove Haraldsted		

Dramatisk Debut 2014

Sparta! - Klæd dig i rødt til min begravelse - Albert og Eva

Forfattere: Benjamin Kitter, Niels-Martin Trier Josefsen, Bo Dalum		Kort resumé: Bogudgivelse af vinder-manuskripterne fra Teater-V's dramatikerkonkurrence i 2014.
Bogudgave: Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska, Danske Dramatikeres Forbund, Drama	Medvirkende:	Alle stykkerne har 4 medvirkende.
	Dekoration:	Alle stykkerne foregår i en scenografi, der kan fortolkes efter behov og ønsket udtryk.
	Spilletid:	Alle stykkerne er en-aktere af 60-80 min. varighed

Omtalt af: Uwe Jacobsen

‘Dramatisk Debut’ er en dramatikerkonkurrence, arrangeret af Teater-V i København, med det formål at fremme nyskrevet dansk dramatik. Konceptet er, at enhver kan tilmelde sig og indsende et nyskrevet manuskript til bedømmelse af en jury bestående af professionelle teaterfolk. Forfatterne er anonyme ved bedømmelsen, og således kan vinderen vise sig at være et aldeles nyskrevet blad i teaterhistorien uden tidligere tilknytning til teaterverdenen. Konkurrencen er blevet afholdt hvert andet år siden 2010, og vinder-manuskriptet præmieres blandt andet med en professionel opsætning på Teater-V.

I 2014 er de tre manuskripter i den endelige finale: ‘*Sparta!*’ af Benjamin Kitter (som vandt hovedprisen), ‘*Klæd dig i rødt til min begravelse*’ af Niels-Martin Trier Josefsen og ‘*Albert og Eva*’ af Bo Dalum, og disse stykker dramatik er nu udgivet samlet i bogform.

Fælles for alle stykkerne er, at de er en-aktere med en rollebesætning til 4 skuespillere. Derudover har forfatterne haft frie tøjler til at skrive om lige præcis det, de hver især har haft på sinde. Det er der naturligvis kommet tre meget forskellige historier ud af. De reflekterer dog alle på egen vis en del af vores samtid, og dermed får vi tre fortællinger om henholdsvis den moderne mands identitetskrise, den moderne kvindes seksuelle liv, og en dystopisk dommedagsberetning om hvor vi ender i en ikke så fjern fremtid.

I *Sparta!* oplever vi Herbert, en midaldrende familiefar, som umyndiggøres af sin kone og underkendes af sin ene voksne søn. Kun den anden søn, som er evnesvag, giver sin far kredit for hans faderrolle og mandighed, og Herbert står dermed i en dårlig position i forhold til at markere sig som den mandlige rollemodel i familien. Dette er naturligvis en krise for Herbert, og selv om han gør et par udfald for at tage teten og bryde mønsteret, er det håbløse forsøg, og han ser ingen anden udvej end den ultimative.

I *Klæd dig i rødt til min begravelse* fortæller et kor af kvinder om deres tidligere forhold til den samme mand. Deres historier kredser primært om det seksuelle samliv, og selv om manden igennem kvindernes fortælling præsenteres som en initiativrig og eventyrlysten elsker, så kan man ikke undgå at få den

tanke, at han blot har været et behageligt bekendtskab for at tilfredsstille kvindernes begær. Kvindekoret fremstår i hvert fald frigjort med et bramfrit forhold til deres seksualitet. Det er ganske forfriskende.

Albert og Eva er en hæsblæsende tour de force mod ragnarok. Menneskehedens selvoptagethed og dårskab fører os lige om lidt mod vores egen undergang, og Moder Natur er i gang med at tage en grusom hævn, som vil udslette os alle. Med religiøse undertoner i en fanden-i-voldsk fremtoning er det eneste spinkle håb for overlevelse genkomsten af en ny messias, der kan genrejse mennesket i en ny ren form, som vil leve efter helt nye værdier. Stykket er en grotesk komedie, som på overfladen synes vanvittig og overdrevet, men når vi løfter blikket, og kigger på, hvad der foregår i vores virkelighed, kan vi så ikke få øje på ting og menneskelig adfærd, som både er grotesk og vanvittig? - Og så er historien måske ikke så langt ude alligevel.

Dramatiske tekster er i udgangspunktet skrevet for at blive opført for et publikum, hvor historiefortællingen levendegøres af de implicerede karakterer, og det vil bestemt også være værd for en teatergruppe, som interesserer sig for komplekse og intime personskildringer at sætte disse en-aktere i scene.

Det er dog også berigende i sig selv blot at læse stykkerne i denne udgivelse som litteratur. Som dramatiske noveller fortæller de historier om manden, kvinden og mennesket her i begyndelsen af det nye årtusinde, hvor rigtig mange mønstre er i opbrud både på globalt plan, men bestemt også i det nære og indre, og det er en spændende rejse at læse om.

Drengen der vandt det hele, Skyggepigen – en monolog, Hate crime – en kærlighedshistorie, En fugl

Forfatter: Thomas Lagermand Lundme		Kort resumé: Fire velskrevne stykker, der skal spilles for børn og unge. Alle fire stykker tager aktuelle og interessante problemstillinger op på hver deres charmerende måde.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	<i>Drengen der vandt det hele:</i> 2-4 <i>Skyggepigen:</i> 1 kvinde <i>Hate crime – En kærlighedshistorie:</i> 2 mænd <i>En fugl:</i> 1 mand, 1 kvinde
	Dekoration:	Varierer fra stykke til stykke
	Spilletid:	<i>Drengen der vandt det hele:</i> 40 min. <i>Skyggepigen:</i> 45 min. <i>Hate crime – En kærlighedshistorie:</i> 55 min. <i>En fugl:</i> 25 min.

Omtalt af: Pauline Vestergård Jensen

Drengen der vandt det hele: I en verden, hvor man helst skal være som alle de andre, bor Tobias med sin mor. Tobias vil bestemt ikke være som alle andre; han vil hellere gå i farverigt tøj og synge sange fra Melodi Grandprix ligesom sin mormor. Det er et stykke om at turde at drømme og turde at være sig selv, og den er tiltænkt som forestilling for de 5-12årige. Stykket udfordrer i sig selv ikke sit publikum nok, men med de rette skuespillere, der kan gøre karaktererne interessante, og med en instruktør med en vision, kan man spæde stykket op med magi og melodier, så børn vil blive draget af temaet.

Skyggepigen: Bag en hver pige, er der en anden piges skygge; lige indtil man går så langt ud over grænsen, at man sidder alene og indespærret på en institution. Pigen i monologen har gjort det mest modbydelige mod sin familie og sig selv, og hun fortæller i flashbacks om det, hun har gjort. Stykket er en ungdomsforestilling, der ville være stærkest, hvis den blev spillet af en pige og ikke en kvinde. Det kan gøres mere eller mindre tydeligt, at pigen kommer fra et andet land. Forestillingen tager fat i teenagekærligheden, som er svær at kontrollere, og det at leve op til de andre. Stykket er opbygget som en monolog, men det kunne være spændende for et gruppe piger på et teaterhold, at dele den op, så rollen som pigen blev spillet af flere. Dette kunne tydeliggøre problemstillingen med altid at stå i skyggen af en anden pige, når man som teenager forsøger at finde sig selv.

Hate crime – en kærlighedshistorie: Joe er bøsse og har fortalt det til hans klasse. Benjamin er også bøsse, men bekæmper det alt, hvad han kan. Dette er et meget modigt stykke, der omhandler et emne, der er ofte svært for de unge at berøre. Det er evigt aktuelt i de unges bevidsthed – og stykket kan

spilles for unge af voksne, men kan også opføres med to unge skuespillere, der har mod på at give sig i kast med dette emne. Stykket er utrolig velskrevet og et vigtigt bidrag til den danske amatørteaterkultur.

En fugl: Et charmerende lille stykke om to børn, der leger, at de skal fange en fugl. Forestillingen vil gå rent ind i de små børnehjerner, og den berører vigtige emner som venner, familie, fantasi og død. Bare ved at læse manuskriptet får man serveret utrolig mange indre billeder, der kunne gøres magiske på en scene i et intimt rum, hvor der er plads til at de mindste teatergængere kan indleve sig i teatrets vidunderlige verden.

Festen

Forfatter: Thomas Vinterberg & Mogens Rukov. Teaterversion Bo hr. Hansen		Kort resumé: Den berømte dogmefilm med den gule og grønne tale. En familie krakelerer i fortællinger, incest og selvmord.
Bogudgave: Teaterforlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska	Medvirkende:	24 + eventuelt flere. Der kan beskæres i antallet
	Dekoration:	1 location
	Spilletid:	Ca. 1 time 50 min inkl. pause

Omtalt af: Thomas Hauger

Kom oprindeligt som dogmefilm i 1998 (af mange regnet for den bedste af dogmefilmene) – siden som teaterstykke i flere versioner.

Denne version er specielt skabt for at kunne bruges af det ambitiøse amatørteater – mange roller og derfor mange skuespillere. Personligt ville jeg nok indskrænke en anelse i persongalleriet.

Historien er jo velkendt. Og den er grim. Hele den store familie og loge venner mødes til Helges 60 års fødselsdag. Her tyskeren som toastmaster, stuepigen der blev gjort gravid af lillebroren, fortællingerne om hvad der lå til grund for søsterens selvmord og så kommer den ældste søns famøse tale. Talen der afslører faderen som en brutalt pædofil, der gentagne gange har voldtaget de to af børnene.

Ingen tror på det, men sandheden går langsomt op for hele selskabet. Et familiedrama af de helt store.

Her er noget at tage fat på for den ambitiøse scene. Spændende karakterer og nok af dem. Et replikskifte i et rasende tempo, med dejligt korte replikker, der driver handlingen frem så bare læsningen af stykket gør det til en fryd.

Det mærkelige er, at det er lykkedes 100 % at kombinere komiske optrin og replikker med det dødsens alvorlige.

Stykket kan klart anbefales! – og er da også allerede sat op af flere scener.

Rigtig god fornøjelse – for det er det – med læsningen og – måske – opsætningen.

GENGANGERE

Forfatter: Henrik Ibsen, oversat af Thomas Hauger. Bearbejdet af Thomas Hauger og Jacob Oschlag. Efterskrift. Jacob Oschlag		Kort resumé: Det er stykkets styrke, men også dets udfordring, at vi her føres ind i en virkelighed, som næsten ikke er til at bære. Et familiedrama af de helt store fra DET MODERNE GENNEMBRUD.
Bogudgave: DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører oversætteren og administreres af: DRAMA	Medvirkende:	2 kvinder, 3 mænd
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	90 min. – spilles uden pauser

Omtalt af: Henrik Sommer

Det er den danske kritiker og litteraturforsker, Georg Brandes, der i slutningen af 18 hundredtallet sætter rammerne for realismen, med sine krav om at beskrive virkeligheden, som den er. Trække problemerne frem og sætte dem under debat, gerne i en mere udadrettet politisk retning. Her i Gengangere er det ikke så meget det politiske og ydre drama, der er sat i centrum. I stedet får vi gennem Ibsens særlige afsløringsteknik optrevet personernes fortid via dialoger på scenen.

Fortællingens ydre ramme er indvielsen af et asyl (børnehjem), der er rejst som et minde over den afdøde kammerherre Alving. Undervejs afsløres det yderst pinagtigt, at der ingen grund er overhovedet til at sætte noget minde.

Pastor Manders, den småborgerlige, men også naive præst, der stædigt holder fast i den borgerlige moral, må af enken fru Alving høre, at kammerherren var en drukkenbolt og en horekarl, der bl.a. gjorde tjenestepigen gravid, og resultatet af den affære er nu selv tjenestepige i huset. Sønnen, der har forsøgt sig som maler i Paris er smittet af syfilis og ved at blive vanvittig, og blev muligvis udsat for incest af faderen.

Det hele foregår i én dagligstuedekoration, og med en næsten altopædende intensitet afsløres den ene sandhed efter den anden.

Det er stykkets styrke, men også dets udfordring, at vi her føres ind i en virkelighed, som næsten ikke er til at bære, men vi føres igennem (næsten) uden skrig og skrål, - kun med intens, ærlig og afslørende virkelighedsskildring.

Stykket er tilført et efterord, der bør læses grundigt.

Ham hader vi

Forfatter: Stine Thorsen		Kort resumé: Josefine og Mathias blev fjernet fra hjemmet som børn. De mister kontakten, men mødes igen ved moderens dødsleje.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: DRAMA	Medvirkende:	3 kvinder, 3 mænd, en stemme
	Dekoration:	8 locations
	Spilletid:	ca. 1,5 time

Omtalt af: Bent Nielsen

Søskendeparret Josefine og Mathias er blevet fjernet fra hjemmet, da de var børn og har ikke haft kontakt med hinanden i mange år. De er begge skadet af deres oplevelser med en far, der udsatte Josefine for incest og var voldelig overfor Mathias.

Josefine er blevet menneskesky og lider af berøringsangst og Mathias er afstumpet og voldelig.

Nu mødes de på hospitalet, hvor deres biologiske nor ligger i kunstigt koma efter et trafikuheld.

Gennem flashback-scener får vi indblik i, hvad de har været udsat for som børn og hvordan de, på grund af de tragiske forhold, holdt sammen i tykt og tyndt. De har ikke et reelt forhold til den kvinde, der ligger i hospitalssengen. Josefine besøger sin mor to gange og den sidste gang skruer hun op for den smertestillende medicin og tager livet af hende.

Kort forinden har hun været sammen med Mathias, men da han er ved at forgribe sig på hende, flygter hun chokeret bort. Mathias indser, hvad han har gjort, fortryder at han er blevet som sin far, og skriver til hende at han vil tage sit eget liv. Hun opsøger ham og de genoptager det venskab, de havde som børn.

Det er en stærk og velskrevet historie, der tager fat om ondets rod og viser os, hvad der sker med børn, der udsættes for omsorgssvigt, vold og incest. Forestillingen giver stof til eftertanke og vil være velegnet som oplæg til samtaler om udsatte børns vilkår.

Heidi, en rejse til Helvede

Forfatter: Gritt Uldall-Jessen		Kort resumé: Den 15-årige Heidi bliver ansat som piccoline hos rejsekongen Spies, men snart forfremmes hun til 'morgenbolledame' og så... og det ender tragisk.
Bogudgave: Teaterforlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	4 (bedst 3 K og 1 M)
	Dekoration:	1 stående dekoration
	Spilletid:	Helaften

Omtalt af: Lærke Reddersen

Den 15-årige Heidi bliver ansat som piccoline hos rejsekongen Spies, men snart forfremmes hun til 'morgenbolledame'.

I to år sælger hun seksuelle ydelser til en af dansk erhvervslivs mest eksentriske personer, hvorefter hun fra den ene dag til den anden bliver smidt på gaden. Hun havner derefter i stofmisbrug og arbejder med gadesexsalg.

Stykket bygger på researchet materiale og kan betegnes som 'virkelighedsteater'. Vi møder Heidi, som spilles af én skuespiller, hendes søster, Annika, som spilles af en anden kvindelig skuespiller og desuden Simon Spies, Heidis mor, Fotograf, Politibetjent, Sexarbejder, Sygeplejerske, Journalist, som spilles af to andre skuespillere.

Teksten er en udfordring fordi den indeholder flere fiktions lag, men vil være en rigtig god udfordring for en gruppe, der søger materiale, der stiller krav om teatralitet og moderne eksistentielle spørgsmål.

Hullet

Forfatter: Brian Wind-Hansen		Kort resumé:
Bogudgave: Drama		2 mænd graver et hul, mens de snakker livet, venskab og kærligheden.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	2 modne mænd (55-60 år)
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	Ca. 80 min.

Omtalt af: Peter Hyldahl

Med ”Hullet” skal man være indstillet på at bevæge sig ud i det universielle, symbolistiske for ikke at sige absurde teaterrum, men gør man det, så er der dejligt mange ting at arbejde med i dette både meget humoristiske og dybt alvorlige teaterstykke.

Faktisk er stykket noget af enhver instruktørs – og for den sags skyld også skuespillers – drøm at komme i lag med. Når man først har ’krattet’ lidt i overfladen, opdager man, at man skal et spadestik længere ned. Og når man så er kommet derned, må man sande, at ’vi skal længere ind, vi skal længere ind’ – eller ned.

Setup’et er helt enkelt: To mand er ved at grave et hul, som chefen har sat dem til– og så snakker de undervejs. Torbens søn Simon har Gud-hjælpe-mig købt en Citroén! Sig mig er han homo? Flemming mener nu, det er en naturlig oprørstrang, der gør sig gældende. Torben er for resten lige (arh, for et år og 3 måneder siden viser det sig) blevet skilt fra Hanne.

Nå men, hullet graver vel ikke sig selv? Skulle det i øvrigt være rundt eller firkantet? Det har chefen vist ikke sagt noget om...

De graver og snakker og snakker og graver sig ned gennem de forskellige jordlag afbrudt af tiltrængte hvil. Hullet bliver en central dramatisk metafor for de to mænds snak om, hvad der betyder noget for dem her livet. Og ja, vendepunktet i dramaet er, da Flemming afslører/ indrømmer, at han er blevet kæreste med Hanne, Torbens eks.! Kan man moralsk/etisk forsvare at ’hugge’ ens bedste vens tidligere kone?

Hullet bliver dybere og dybere, og de må have stiger og til sidst reb og walkie-talkies for at komme længere ned. Og det bliver varmere og varmere. Kan deres venskab holde til belastningen? Men til sidst når de ind til kernen, slår sig igennem og lyset strømmer ud. De ser lyset, og...?

Det er svært i en så kort omtale som denne at yde stykket fuld retfærdighed, men hold da op, hvor er det godt! To mænd der graver et hul. Hvor svært kan det være? Wow!

Spil det enten på den fysiske scene eller som radio-drama/podcast. En stor medrivende oplevelse venter forude såvel for publikum som for medvirkende.

Jeg hedder Bente

Forfatter: Rikke Wölck		Kort resumé: Fire kvinder har et stærkt og varmt venskab. En af dem får konstateret Alzheimers, og nu forandres deres venskab. Tragedien ændrer dem alle.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska Aps Åbenrå 5, 4. Sal, 1124 Kbh. K	Medvirkende:	4 kvinder i alderen 35 - 60
	Dekoration:	7 locations
	Spilletid:	Ca.1 time og 20 min.

Omtalt af: Bodil Schäfer

”Jeg hedder Bente” er en tragisk komedie om 4 stærke kvinder og deres venskab.

De 4 kvinder har delt utallige oplevelser med hinanden gennem årene, og hovedpersonen Bente har desuden givet sin ægtemand, Mogens, videre til en af de yngre i gruppen.

Vi møder kvinderne i flere både humoristiske og alvorlige scener, der ændres fra det øjeblik, hvor Bente fortæller, at hun har fået konstateret Alzheimers.

De er nu nødt til hver især at reflektere over deres eget liv og over, hvordan de bedst kan støtte Bente og give hende gode oplevelser, mens hun endnu er nogenlunde rask.

Det bliver en voldsom udfordring for dem, og da Bente til sidst beder dem læse et brev, hvor hun ønsker, at de tager affære, den dag hun ikke længere kan klare sig selv eller være i eget hjem, melder tvivlen sig, - hvor langt kan man hjælpe?

Stykket er bygget op i scener med hver deres overskrift. I begyndelsen ”krydsklippes” til begravelsesscenen, hvor de 3 kvinder tager afsked med Bente. Der er pragtfulde og dramatiske scener mellem hinanden, og kvindernes forskellige karakterer træder efterhånden tydeligt frem.

De 7 forskellige locations kan løses enkelt, vises som billeder eller bare som lydkulisse.

Et smukt og velskrevet skuespil om et højaktuelt emne, - en lækkerbissen for en god kvindegruppe.

Kvinder

Forfatter: Caroline Malling Jørgensen		Kort resumé: Vi møder de tre kvinder på deres fælles arbejdsplads med intriger og samarbejdsproblemer samt de to af kvinderne hjemme i privaten med den enes mand.
Bogudgave: Teaterforlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af:	Medvirkende:	4 K – 1 M
	Dekoration:	4 lokationer
	Spilletid:	helaften

Omtalt af: Lærke Reddersen

Stykket består af to slags tekst: 'reklame tekst' for at bruge en speciel slags creme eller få laserterapi og derudover selve stykket, som har fire karakterer, tre kvinder og én mand.

Vi møder de tre kvinder på deres fælles arbejdsplads med intriger og samarbejdsproblemer samt de to af kvinderne hjemme i privaten med den enes mand.

I 9 scener ser vi et kvindeliv foldet ud med konkurrence mellem kvinderne, intriger på arbejdspladsen, jalousi p. gr. a. en mand, optagethed af mode, komplekser over at være en hente-for-sent-fra-vuggestuen mor, nedladende pædagoger, etc. Stykket bruger kalkunen som metafor for kvinden.

Det er skrevet som en komedie og har klart komiske situationer, men er også ganske forudsigeligt og stopfyldt med klicheer. Hvis man kan få noget originalt ud af klicheer skal man ikke afholde sig fra stykket, men man skal være forberedt på, at karaktererne kan forekomme irriterende - som om forfatteren ser ned på sine roller.

Men det kan absolut spilles, af gode komedieskuespillere, med en let hånd.

Kys det nu, det satans liv!

Forfatter: Lise Jørgensen		Kort resumé:
Bogudgave: Drama		Teater hvor generationerne kommer til at forstå hinanden gennem musikken.
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund. (Og så noget med KODA i forbindelse med forestillingens sange/melodier.)	Medvirkende:	1 Kvinde 70+ år: Farmor 1 dreng ca. 12år: Kasper
	Dekoration:	1 dekoration: Farmors værelse
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Peter Hyldahl

Kasper er 'løbet hjemmefra' og har søgt ly hjemme hos farmor, der naturligvis – som alle bedsteforældre gør – betingelsesløst tager i mod drengen med åbne arme. Og det er en meget moderne farmor, som har musik på sin iPhone (nummeret er lidt uvist men vel en 2-3 stykker, da det er én hun sætter ned i sin ghettoblaster!, så...) og hun elsker Led Zeppelins "Stairway to Heaven" og TV2s titelsang. Drengen er flygtet, fordi han ikke må spille rock på sin guitar hjemme hos sin vrede far, som er skilt fra moderen, der også er flygtet - men til USA.

Stykket går sådan set ud på, at farmor gennem en pædagogisk forklarende samtale får forklaret drengen, hvordan generationerne har haft det i deres egen ungdom – alt sammen illustreret med musik på hensigtsmæssige steder. Til sidst beslutter farmor at tage med Kasper til USA for at opsøge Kaspers mor.

Det er da en meget sød lille forestilling, hvor navnlig den altfavnende, musikelskende farmor tager kegler, men for mig er det noget flimrende, om dette stykke er tænkt og skrevet til 'teater-i-skolen' eller noget andet. Jeg hælder mest til det første. Der er mere historisk forklarende over det hele end egentlig dramatisk virksomhed. Jeg kan ikke rigtig få øje på, at der er 'noget på spil', og det skal man jo så være klar over, hvis dette stykke skal spilles på amatørscenen: Hvem er målgruppen? Er det de nostalgiske men nu alderssvækkede hippier, som skal trækkes i teateret, eller er det de uskyldsrene børn og unge, som skal have et historisk rids af generationernes skiften? Eller skal de gå hånd i hånd...?

Scenografien er lige til at gå til, og både farfar, far og Kasper selv er på symbolistisk vis repræsenteret på scenen som hver sin standerlampe iklædt respektivt tøj. - Ja, ja og... tja...!?

”Lev i fred med deres nerver”

Forfatter: Christina Wendelboe		Kort resumé: Otte nervelidelser er samlet om en nervesamling, her tvinges de til at forholde sig til hinanden og hinandens lidelser.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	4 kvinder, 4 mænd, kønsfordelingen kan evt. variere, det bør dog overvejes hvilke konsekvenser det vil få for dialogerne med en anden fordeling.
	Dekoration:	1 location – der er ikke særlige krav til rummet. Alle muligheder er åbne.
	Spilletid:	Ca. 75 min

Omtalt af: Bolette Kvist

Lev i fred med deres nerver er et stykke satire og et abstrakt billede af diagnosesamfundet, hvor det bliver mere og mere normalt at forstå sig selv og sin omverden gennem diagnosens forklarende skær. Otte forskellige nervelidelser er samlet til en nervesamling, hvor de involveres i en terapeutisk leg, hvor de er tvunget til at forholde sig til hinanden og hinandens lidelser i målet mod at finde en fælles løsning på deres individuelle udfordringer, selvom det eneste de ønsker er at leve i fred med sig selv og deres egne flossede nerver.

Der er ikke regibemærkninger i denne tekst, og da der hverken forefindes en tydelig og entydig progression i fortællingen eller klare forklaringer på de otte diagnoser (karakterer), kræver det en detaljeret og grundig research samt et stort bearbejdnings- og analysearbejde, at lave en iscenesættelse der kan forløse teksten. Det er altså et stykke dramatik for den erfarne og sammentømrede gruppe og en dygtig instruktør, der har store ambitioner og lyst til at arbejde med satire, skarpe persontegninger og tid til at grave sig ned i stoffet.

Der stilles ikke krav til scene, påklædning, lys eller lyd.

Lille frøken Dansemus

Forfatter: Ann Sofie Oxenvad		Kort resumé: Om Musette der gerne vil være varieté-danserinde, men i stedet finder kærligheden.
Bogudgave: Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Drama, Røde kro.	Medvirkende:	Syv personer + 2 snoredukker + et uendeligt antal dansere
	Dekoration:	En scenografi som kan 'lukkes' op og i 4 gange: fra udenfor teateret til teaterets bagscene – lidt som en russisk trædukke.
	Spilletid:	Ca. 1 time

Omtalt af: Peter Hyldahl

En forestilling som Ann Sofie Oxenvad har fundet inspiration til fra Poul Gallicos roman ”Lille mus og marionetterne”. Den lille pige med svovlstikkerne står... nå nej: Den lille Musette står med kufferten i hånden og spørger den strenge og ubehagelige billetdame om hun kan komme ind i varietéteateret, fordi hun gerne vil være danserinde. Men nej! Alligevel får Musette sig sneget ind til danseprøve hos den strenge og ubehagelige monsieur le Directeur. Men nej, duer ikke! Væk! Grædende flygter den stakkels Musette ud i garderoben, hvor den strenge og ubehagelige primadonna Misia holder til... Men så kommer den gode og empatiske Gobo og redder Musette med marionetdukkerne, og til sidst kysser de hinanden og drager ud i den vide verden for at lave et teater for sig selv. Slut!

Dette her kan kun appellere til småbørns-teater, og netop skue/dukkespillet med marionetterne, hvor der naturligvis er et rigtigt menneske bag, er jo forestillingens 'clou' for at blive i det franske. ”Nøj, det er for børn!”

Dét dér med teater i teateret er noget svært noget. Ikke bare dramaturgisk, men også på det rent praktisk/tekniske plan. For mig virker det scenografiske setup som fuldstændigt uoverskueligt, nærmest uløseligt, men det kan jo komme an på en prøve! En ting er for sit indre blik at se rigtige menneskeskuespillere, der interagerer med marionetdukker, en anden ting er at få det til rent praktisk at virke på den fysiske scene. Idéen er god, og det bliver jo så op til sceneteknikerne at løse denne opgave med held.

Men intet er vel umuligt i teaterets verden...?

Lorem Ipsum

Forfatter: Jesper KS Due		Ordene 'Lorem Ipsum' er vrøvlelatin, der bruges af typografer til at afprøve opsætning. Det er forvansket fra en tale af Cicero. Talen forholder sig til, at man ikke elsker smerten i sig selv, men man vil kun acceptere den for at opnå noget andet.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: DRAMA	Medvirkende:	15 personer af nærmest vilkårlig (voksen)alder og nærmest vilkårlige køn
	Dekoration:	Stiliseret dagligstue med mange hvide flader, der kan bruges til projektioner.
	Spilletid:	Knapt 1 time

Omtalt af Finn Verner Jensen

Ordene 'Lorem Ipsum' er vrøvlelatin, der bruges af typografer til at afprøve opsætning. Det er forvansket fra en tale af Cicero. Talen forholder sig til, at man ikke elsker smerten i sig selv, men man vil kun acceptere den for at opnå noget andet.

I stykket er fire personer lokket ind i et hus, hvor organisationen Rigets Øverste Væsen for Sikkerhed, Viden, Information og Neutralitet (forkortet RØVSVIN) vil sørge for en sikker og tryk tilværelse. Tilværelsen er ganske vist tryk, men til gengæld røvkedelig – symboliseret ved, at den eneste føde er agurker. De får besøg af en hippie, der vil hjælpe dem med at abstrahere agurken og indbilde sig anden føde. De slår ham ihjel.

Agenter fra RØVSVIN overvåger og påvirker begivenhederne – det er for dem et socialt eksperiment.

Nogle oprørere blander sig, men de bliver eliminerede af RØVSVIN, ligesom én af beboerne elimineres. Til sidst sidder de tre tilbageværende beboere og er 'lykkelige' i glemsom ensformighed.

Stykket behandler flere beslægtede emner: Tryghed i forhold til ufrihed, hjernevask, 'Big Brother is Watching You', terrorbekæmpelse v.h.a. total overvågning og social kontrol, diktaturers brug af moderne IT-udstyr.

Love at first site

Forfatter: Line Mørkeby		Kort resumé: En ungdomsforestilling der er en futuristisk fortælling, hvor forskellen på <i>the real</i> og den digitale verden er ved at forsvinde.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	15
	Dekoration:	fleksibel
	Spilletid:	Ca.60 min

Omtalt af: Mads B. Aastrup

'*Love at First Site*' er en futuristisk fortælling, hvor forskellen på *the real* og den digitale verden er ved at forsvinde.

I et digitaliseret univers udspiller der sig en heltefortælling, hvor computernørden Toby hacker sig ind på en forbudt datingside, og forelsker sig i 'hotgiren' Natja. I et spil om kærlighed, jalousi og identitet kæmper de to for at flygte fra datingsiden, der styres af den dominerende og kontrollerende 'hotman'.

Denne cyber-tragedie låner virkemidler og fortællegreb fra det græske drama, og i en aparte blanding mødes det med internettets mangfoldige og uforudsigelige univers. Ligesom i det græske drama, er der i stykket et tilbagevendende kor. I forhold til en opsætning er dette et spændende greb, da det både er inkluderende i forhold til antal medvirkende, og rummer mange kunstneriske muligheder.

I forestillingen er der generelt et flertal af pigeroller, hvilket nok vil passe til de fleste scener og grupperes medlemssammensætning.

Stykket rummer mange muligheder, i forhold til iscenesættelse. Dog vil en af de store udfordringer være, at få skabt det digitale univers, som stykket udspiller sig i – både scenisk og spillemæssigt.

”Lugter det lidt af lykke?”

Forfatter: Kirstine K. Høgsbro		Kort resumé: Christine på 35 beslutter sig for at jage lykken. Hun finder dog ud af, at lykken ikke er at jage lykken...
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Monolog for en kvinde i midten af 30'erne
	Dekoration:	En Location
	Spilletid:	Ca. 75 min.

Omtalt af: Bolette Kvist

”Lugter det lidt af lykke” er en skæv og herlig monolog for en kvinde i midten af 30'erne. Monologen sætter fokus på og stiller spørgsmålstejn ved den moderne kvindes evige jagt på lykken og det gode liv, hvor det er vigtigt at have de rigtige venner, de velafrettede og rene børn, en fed karriere, mange penge, spise sundt og dyrke motion.

Det er en skøn satirisk tekst at læse, hvor jeg flere gange tog mig selv i at grine højt undervejs. Derudover en god scenisk udfordring for en kvinde, der befinder sig midt i livet, og som har lyst til at bruge lidt tid på andet end fitness, karriere og børn.

Der stilles ikke særlige krav til kostumer, scenografi, lyd og lys.

Miraklet

Forfatter: Andreas Dawe		Kort resumé: 'Miraklet' handler om en lille dreng, der har et hjerte af guld og slet ikke kender til ondskaben. Han får en gave, en sten, der bliver magisk, når den fanger lyset. Stenens magiske kræfter, kan fremtrylle alt, men grådighed er skyld i at stenen bliver misbrugt. Den mister sin kraft. Så hvisker en ånd ham i øret: "Du kan godt"! Og lyset, kraften, miraklet bringer Otto videre på sin vej ud i verden.
Bogudgave:		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Dansk Dramatiker Forbund Nørrevoldgade 12,2. sal 1358 København K.	Medvirkende:	Otto, hittebarn Flora, hulebeboer - Ottos 'mor' Lotta, hulebeboer Alfred, hulebeboer Floras ånd Caspaar, 'nisse' Cleus, 'nisse'
	Dekoration:	1 på en lodseplads
	Spilletid:	60 min.

Omtalt af: René Foshammer

3 ubestemmelige eksistenser, udfører et dagligt ritual, som langsomt åbenbares for os - de samles i den daglige lille solstråle, som rammer Deres sted, for at suge energien. Deres sted som viser sig at være en lodseplads, hvor de hele dagen, går rundt og små skændes, som i en familie, og leder i affaldet, for at finde brugbare og spiselige ting. Om aftenen kryber de ned i hvert sit hul.

Denne aften ankommer 2 nye personer til lodsepladsen. Agenter, nisser? det står ikke helt klart, men de er på en mission, de leder efter en han, men havde ikke forventet at finde ham et så beskidt og ildelugtende sted. Hvilket fører til en meningsudveksling omkring evner som sporhund, nummerlogi og måske et navnestifte til Baltazaar

Næste morgen gentager ritualet sig, blot er solens varighed blevet markant kortere, og skænderierne lidt mere onde. Selv om Flora fastholder "man skal være glad for det man får".

Alfred skal lige til at sende en sviner, da han hører noget. De andre kan ikke høre eller se noget, da lyset næsten er væk, men pludselig kommer det igen med en voldsom lyd. Efter forskrækkelsen begynder alle at lede. Alfred og Lotta opgiver hurtigt, men Flora fortsætter sin søgen og finder: det vi i første omgang tror, er en dyre unge, men viser sig at være et drengbarn, som vi nu ser som stor dreng, med navnet Otto, der er blevet passet og opdraget af Flora, som var hun hans rigtige mor. Og vel opdraget må man forstå, han opvarter dem alle, Alfred, Lotta og Flora, uden vrøvl. Til trods for at Både Alfred og Lotta ikke værdsætter det, faktisk mener Alfred at Otto ikke hører til her, han er ikke familie, han skal væk.

Tiden går, på lodsepladsen de to agenter, nisser fra før, dukker op og overvåger, men blander sig ikke. En morgen kan Flora mærke at hun ikke har langt igen, hun tager Alfred i "skole" og truer med at slå ham ihjel, hvis han så meget som strejfer Otto. Lotta får hun til at love at tage sig af Otto og holde Alfred på afstand.

Flora fortæller nu sin søn Otto, hvad vej det går, arrangementet hun har lavet med Lotta, og at han frem for alt skal vedblive at være et ordentlig menneske, og stole på sig selv og alt det gode han har inden i sig. Og så fortæller hun ham familiehistorien om det stykke lys hun har arvet fra sin mor, og som Otto nu skal have. Med det lys kan man se med hjertet. Og Flora dør.

Nisse agenterne kommer frem, og når til den erkendelse at det er et barn de leder efter og ikke en stor dreng, hvorefter de forsvinder igen.

Otto er ked af det og Lotta opsøger ham, og udnytter hans godhed, til at give hende hans støvler. De er for store og det bebrejder Lotta ham, de skal være mindre. Mindre støvler siger Otto og pludselig er der et par støvler der passer Lotta. Lotte finder nu ud af det med lyset og gennemskuer hvad det kan bruges til, Alfred tilslutter sig, og i fællesskab kræver Alfred og Lotta alt muligt af Otto, som i sin godhed, bare leverer indtil han ikke kan mere. Han ved ikke hvorfor men han kan ikke. Alfred og Lotta bliver vrede på ham og går. Men inden vil Lotta lige samle alt det de har fået, sammen og pludselig bliver hun slået af blindhed, Otto vil hjælpe med afvises med beskyldning om at det er hans skyld.

Otto falder udmattet i søvn og Floras ånd åbenbares for ham, og hun fortæller at lyset kan "genoplades" hvis det bliver holdt inde i den lysstråle der rammer hver dag. Inden han får afslutte med sin anden, hører vi Alfred og Lotta, lede efter ham, og vi forstår at de er vrede og ikke vil ham det godt.

Nu kommer Agenter/Nisserne som har erkendt at det er ham Otto de har ledt efter og vil hjælpe ham op i lyset. Det gør de med en himmel stige, hjælper ham igang op af stigen, hvorefter de selv forsvinder lige inden Otto forsvinder i et lysglimt.

Alt forandres: Alfred er nu blevet helt medgørlig, Lotta har fået sit syn igen og de begynder at se på hinanden på en ny måde.

Otto forstår at han skal ud i den vide verden og sprede lyset, og får han problemer vil han altid have Floras ånd.

Mit Mørke

Forfatter: Simone Isabel Nørgaard		Kort resumé: Ebba fortæller sit barnebarn Sarah sin mørke historie om en opvækst i et nazistisk hjem og om et arbejde som sygeplejerske i Tyskland under 2. Verdenskrig.
Bogudgave: Forlaget DRAMA, 2016		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Der er tre kvinderoller, som kan spilles af to: en ung kvinde og en ældre kvinde.
	Dekoration:	Der er i løbet af dramaet en del forskellige locations, men man kan lade det hele udspille sig fra en kælder, hvor der står en seng, et skab, en lampe og andre gamle ting.
	Spilletid:	Ca. 80 minutter

Omtalt af: Marlene Kejser

”Mit mørke” er en dramatisering af Peter Tudvads biografi ”Sygeplejerske i Det Tredje Rige”. Det er et socialrealistisk drama, hvor Ebbas liv under 2. Verdenskrig er omdrejningspunktet. En historie om et uvidende barn, en svigtet og pligttopfyldende ung kvinde, en målrettet sygeplejerske samt en ældre kvinde som skal leve med de valg, hun har truffet. Historien bliver fortalt til Ebbas barnebarn Sarah, som interesseret, men ikke uden afsky lytter til grufuldhederne, hvor både nazisme, voldtægt, kærlighed og kamp for livet spiller en central rolle.

Ebbas historie udfolder sig i hendes kælder, hvor hun har taget Sarah med ned for at give hende en 16-års fødselsdagsgave. Sarah får lukket op for sin mormors mørke fortid, som dramatiseres ved, at Ebba fortæller og samtidig forvandler Sarah sig indimellem til en ung udgave af Ebba, hvormed vi i dramatisk nutid får indblik i begivenhederne fra krigstiden. Vi starter i nutidens Danmark og springer så tilbage til 1940’erne og befinder os bl.a. i Østpreussen, Berlin og Rusland, så i efterkrigstiden for til sidst at ende tilbage i kælderen.

Det er et medrivende drama med stærke og interessante kvinderoller, hvor man kan arbejde med mange forskellige sindsstemninger. Der er en god skuespilmæssig udfordring i forhold til Sarahs transformation til unge Ebba, som spiller sammen med ældre Ebbas selvfortælling. Samtidig er der en dynamisk dramaturgi med spring i tid og sted, som giver gode muligheder for variationer i iscenesættelsen. Dialogen er levende, varieret og sanselig, og ind imellem er der længere monologpassager.

NABOER

Forfatter: Peter Hugge		Kort resumé: Naboer udspilles i tidsrummet mellem slaget ved Dybbøl og dagens Danmark som en sjov og sørgelig historie om grænser og umulig kærlighed.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund, tlf. 33454035 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	3 kvinder og 2 mænd – forfatteren skriver at der er en pointe i at forestillingen spilles af kun 5 skuespillere, som hver spiller flere af de 12 roller – Desuden statister sluttet rollelisten af med.
	Dekoration:	Forfatteren anfører: "En grænse gestaltes i rummet, og deler verden i to". Skal man følge de spredte regibemærkninger om dekorationen, stiller det betydelige udfordringer til en praktisk realisabel løsning af scenografien
	Spilletid:	ca. 2 timer og 20 min. med pause

Omtalt af: Niels Damkjær

I teksten på bagsiden står der bl. a.: "Naboer udspilles i tidsrummet mellem slaget ved Dybbøl og dagens Danmark som en sjov og sørgelig historie om grænser og umulig kærlighed. Episoder og skæbner fletter sig sammen og kaster et nyt perspektiv på vores muligheder og begrænsninger som mennesker og nation."

Stykket skildrer således livet i en egn (jeg gætter på Sønderjylland / Slesvig / Schleswig inkl. Friesland), hvor det danske og det tyske mødes med en stadig skiftende placering af grænsen.

Personer fra forskellige tidsperioder – fx 1864, 1. verdenskrig, 1940'erne, 1991 mm. - møder hinanden ganske på tværs af egentlige historiske og geografiske fakta.

Mellem nogle af stykkets scener er der **filmsekvenser** med et ofte grotesk og grumt indhold, som skal sætte stykkets handling i relief.

Det kræver en erfaren instruktør, at få rede på den komplekse handling med så finurlige personer og steder.

NABOER blev uropført på Mungo Park Kolding under titlen GRENZEN.

Old School – New School

Forfatter: Simone Isabel Nørgaard		Kort resumé: Stykket handler om teenageren Nikolas og den voksne Jan. De mødes den dag Nikolas begynder som ny dreng i 9. C på en skole i provinsen. Jan er klassens historie og idrætslærer. Begge er bøsser.
Bogudgave: Drama 2016		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund, Nørre Voldgade 12, (2.sal), 1358 København K, tlf. 3345 4035, admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 medvirkende Nikolas (teenager – elev i 9. C) Jan (9. C's historie og idrætslærer)
	Dekoration:	Gymnastiksal-klasselokale-skolegården-omklædningsrummet. Evt. en projektion, hvor et powerpoint om 2.verdenskrig gradvist ændres til en World of Warcraft skærm.
	Spilletid:	70 minutter (manuskriptet er på 30 sider)

Omtalt af: Axel Gadegaard

Stykket handler om teenageren Nikolas og den voksne Jan. De mødes den dag Nikolas begynder som ny dreng i 9. C på en skole i provinsen. Jan er klassens historie og idrætslærer. Begge er bøsser. Nikolas fortæller det lige ud. Jan har ikke fortalt det til nogen – er blandt andet bange for sit omdømme på skolen. Men Nikolas er udstyret med en sjette sans, en ”gaydar” (jvf. radar), og er klar over at Jan er bøsse, siger det til ham; Jan forsøger at undvige – indrømmer dog indirekte ved at fortælle om en hændelse på en badebro.

Nikolas bliver ikke forstået af sine forældre, de er i mod alt det, han står for. De ser mærkeligt på ham. I en scene i stykket kommer det også frem, at Nikolas bliver slået. Nikolas har lukket sig inde i computerspillet World of Warcraft (WoW). ”Derinde kan alt lade sig gøre. Der kan ingen røre mig”, siger han selv.

I starten er Nikolas tvær, mut og meget afvisende over for Jan. Men en historieopgave skaber kontakten. Med billeder fra World og Warcraft universet forklarer Jan til Nikolas hvordan Tyskland invaderede Polen i begyndelsen af Anden Verdenskrig. Det får Nikolas til at ”lege med”, han fatter interesse for Anden Verdenskrigs historie. I sin søgen efter et emne at skrive om, støder han på den engelske matematiker Alan Turing der brød Enigma – koden, som ellers regnedes for ubrydelig. Han blev ikke hædret for sin indsats, han var bøsse (– og det var illegalt og strafbart i England ind til 1967!). Men ”... han nægtede at lade som om han var en anden”, som Nikolas siger.

I sin opgave sammenligner Nikolas Enigma-koden med mennesker der ikke siger, hvad de mener, og ikke gør som de føler. De siger *et*, men det betyder noget *andet*. Så man hele tiden skal tyde koder, når man er sammen med andre mennesker.

Stykket rundes af med et DELETE og LETTERE. Nikolas har ikke lyst til at spille mere, han sletter sin identitet i World og Warcraft, den lukkede computerverden er brudt. Til Jan er beskeden fra Nikolas, at det med tiden bliver lettere at fortælle det...!

På bogudgivelsens forside er genren og temaet slået an: ”En generationsthiller om fortielse og frygt”. Genrebetegnelsen thriller er jeg ikke enig i.

Thriller eller ej - under alle omstændigheder et spændende stykke. Det stiller sine krav til instruktør, skuespillerne, scenografi og teknik. Men jeg kan sagtens forestille mig teenagedrenge (unge mænd) og modne mænd for hvem Nikolas og Jan vil være gode roller at arbejde med. Jeg kan varmt anbefale, at nogen kaster sig ud i det!

Pinocchios Rejse

Forfatter: Michael Hviid		Kort resumé: I stykket følger man Pinocchio, der er udkåret som trædukke, men ønsker sig at blive et rigtigt menneske. Pinocchio er imidlertid meget doven og vil ikke gøre det arbejde der skal til for at kunne blive et rigtigt menneske.
Bogudgave: Ny Dansk og Nordisk dramatik forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget Drama	Medvirkende:	18 medvirkende, men kan spilles af 9-12 personer. Fordeling mellem 5-10 mandlige roller og mellem 4-10 kvindelige roller
	Dekoration:	Der er 8 locations med et minimalt scene setup.
	Spilletid:	Ca. 2 timer inkl. 20 min pause

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim.

Pinocchios Rejse er baseret på den originale Pinocchio historie af italieneren Carlo Colledi fra 1880-erne. Stykket foregår i klassiske italienske rammer, men har en moderne synsvinkel, hvor Pinocchio er teenager og eventyret blander sig med eksistentielle og filosofiske spørgsmål.

I stykket følger man drengen Pinocchio, der er udkåret som trædukke, men ønsker sig at blive et rigtigt menneske. Pinocchio er i denne udgave en teenager og ikke en dreng, som skal lære alt fra nyt. Han har aldrig set havet eller skulle gøre noget selvstændigt, så der er også en historie om, hvordan det er at være teenager og på vejen til at blive selvstændig.

Pinocchios Rejse er et sjovt, spændende og underfundigt stykke, som kan ses af alle fra 10 til 90 år.

Plejer er død

Forfatter: Kaj Nissen		Kort resumé: Plejer er død er en sort komedie om gamle plejehjemsbeboeres frustrationer, når det frie initiativ er taget fra dem og autoriteten har sejret.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af Danske Dramatikeres Forbund, Nørre Voldgade 12, 2.sal, 1358 København K Tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	3 K og 3 M
	Dekoration:	En location
	Spilletid:	Ca. 1 time

Omtalt af: Jacob Jessen

Det er sen aften på plejehjemmet. Beboerne skulle ligge i deres senge og sove, men det gør de ikke. Plejehjemmets faktotum "Sergenten", de gamles onde ånd, er gået hjem. Alle ved de, at det er hende der er ansvarlig for deres mange genvordigheder. Det er hende der fraraner dem deres sparsomme kontanter og andre værdigenstande. Men ingen vover at anmelde hende, endsige gøre oprør, af frygt for represalier fra selvsamme "sergenten". Den sene aften hvor de tusser rundt på gangen foran deres værelser, er så at sige deres eneste "frirum", hvor de uden autoriteternes overvågning kan få lidt luft for deres daglige frustrationer. Men selv det er ikke nemt, for de har alle nogle alders relaterede skavanker, der præger deres omgang. En skal røgte sine køer. En er, nej ikke en gammel gris, men dog en skørtejæger i sin høje alder. En er ængstelig og kan altid lugte røg. En er i en alder af 90 blevet erklæret udskrivningsklar, men aner ikke hvor hun skal gå hen, efter at have levet hele sit voksne liv på plejehjem. Deres natlige "sammenrend" bliver af disse årsager ret kaotisk. To personer med betydning for dramaets udvikling: Sergenten og hendes "meddeler" Stue-Svendsen" på 1.sal(der ryger i sengen) møder vi kun i de 6 gamles samtale. Ved stykkets start er sergenten lige cyklet hjem og fru Rasmussen (en af de seks) har vejret røgglugt. Ved stykkets slutning er sergenten set spurtende på sin cykel tilbage mod plejehjemmet, der nu står i lys lue.

Plejer er Død, er en grim historie, som angår de fleste af os. Hvis vi da er så "heldige" at opnå en alder og tilstand, der berettiger os til en plejehjemsplads. Forfatteren har med vilje smurt tykt på, men den tilgrundliggende historie skulle være i overensstemmelse med sandheden. Det er velskrevet drama om hvor galt det kan gå, når frihed og initiativ tages fra folk, og autoriteten har sejret.

De 6 karakterer, 3 K og 3 M, med hver deres særheder og luner vil være guf for et hvert mindre ensemble. Replikkerne er velskrevne og mundrette. Forfatteren foreslår selv, at stykket med fordel kunne sættes op med unge i de gamles roller, "Gamle er jo unge der blevet ældre", som en af personerne siger. En spændende ide som jeg allerede har givet videre til en yngre kollega i gymnasieverdenen. Spillet er naturligvis velegnet også for ældre skuespillere (blot må de alle tilhøre nogenlunde samme aldersklasse, skulle jeg mene).

Teknisk set behøver der ikke at være de store hindringer. Det kan opsættes ret enkelt, og kræver ikke voldsomt med sceneplads. Men i sidste scene står plejehjemmet i lys lue, så nogen udfordringer er der da for teknikkerne.

Med disse ord kan jeg på det varmeste anbefale at du, kære læser, stifter bekendtskab med "Plejer Er Død".

SOLBAKKEN

Forfatter: Jacob Clausen		Kort resumé: Uvejrsaften i april. Ældre par (Karen og Guttorm) opsøges af yngre par (Synne og Bjørn), som har en skjult dagsorden for overtagelse af det ældre pars ejendom, Solbakken.
Bogudgave: DRAMA Jernbanegade 5, 6320 Rødebro Tlf. 70 25 11 41. www.dramashop.dk		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund, Nørre Voldgade 12, 2. sal, 1358 København K, tlf. 33 45 40 35 admin@dramatiker.dk	Medvirkende:	2 kvinder, 3 mænd
	Dekoration:	En location. Stuen med udgang til entre og køkken. Vindue med udsigt til landskabet. Uvejrslyde og – blink, bilhorn og motorsav.
	Spilletid:	1 ¾ time. To akter.

Omtalt af: Niels Stokholm

Medvirkende: Guttorm, gårdejer, graver, 60-70 år. Karen, gårdmandskone, hjemmehjælper, 60-70 år. Synne, EU-konsulent, 30-40 år. Bjørn, finansiel rådgiver, 30-40 år. Den fremmede.

Et spil, hvor udkantsdanskere af i dag interagerer med og påvirkes af 1800-tals udkantsnordmænd. Disse bliver levendegjort for nutidsmenneskene gennem Bjørnstjerne Bjørnsons bondefortælling "Synnøve Solbakken" 1857.

Bjørn og Synne (à la bogens Thorbjørn og Synnøve) prøver ved hjælp af GPS at finde vej til Guttorm og Karens sydjyske gård Solbakken, men mister orienteringen. De bremses i mørket, da der vælter et træ både foran og bag dem, så de må klare sig videre til fods mod et lys, de skimter forude. Her bliver de modtaget med skepsis og mistro af Guttorm og med venlig gæstfrihed af Karen. Guttorm føler sig forbundet med stedet, som har været i familiens eje i flere generationer, og Karen vil inderst inde gerne derfra. De havde som unge mistet sønnen Syvert og er forblevet barnløse. Der var ikke blevet født en Synnøve, som var tilfældet for deres navnefæller i deres elskede bog "Synnøve Solbakken". Så de har ingen at give stedet videre til. Det er en uafklaret diskussion mellem de to, hvornår de skal søge sig en anden bolig.

Da det viser sig at være Solbakken, de besøgende er kommet til, fornemmer først Guttorm og siden Karen, at de ikke kun er kommet for at nyde det smukke bakkede skovlandskab, men har en skjult og grundigt researchet dagsorden, nemlig at erhverve stedet og udstykke grunden til ferieboliger. Om også en tvangsekspropriation skulle blive nødvendig. Den naturalistiske spændingsopbygning i første akt præges af parrenes modstand mod hinanden og af de fire menneskers indbyrdes forskelligheder. Første akt slutter i anspændt og dårlig atmosfære, efter at vi har oplevet mændene som aggressive på hver sin måde, og kvinderne som mere følsomme, forstående og udglattende. Ved hjælp af Guttorms motorsav går Guttorm og Bjørn i gang med at befri bilen fra de væltede træer, så Bjørn og Synne kan komme videre. Imens viser Karen Synne rundt i huset.

I løbet af anden akt sker der en overraskende ændring af personernes holdninger til hinanden. Mest håndfast, da det viser sig, at Bjørn kan gøre en fysisk set stærk indsats ved rydningen af de væltede træer. Derved vinder han Guttorms anerkendelse og respekt. Mellem kvinderne opstår der en nærmest magisk gensidighed, da de klæder sig ud i Karens to norske nationaldragter, som Guttorm havde købt til hende, da de som nygifte var på rejse i Norge. Deres dialog er som taget ud af "Synnøve Solbakken". Da de to par mødes igen, er der sket det underfulde, at Bjørns forretningsmæssige syn på stedet er ændret til respekt for det liv, der gennem generationer har udfoldet sig der. Og da personen Den

Fremmede dukker op - i en skikkelse, der er som en afbildning af Bjørnstjerne Bjørnson – går den gode litteraturs eksistenspåvirkende effekt synligt ind i sindet på de fire personer.

Der er ingen vanskelige udfordringer med hensyn til scenografi, lys- og lydteknik.

Udfordringen, som nogle sikkert vil kalde vanskeligheden, består i, hvordan man gør det sympatiske forsvar for den gode kunst troværdig gennem andet akts fantasifulde brud med første akts rene naturalisme.

Sygt sund

Forfatter: Mette Heeno		Kort resumé: Familien Momsen kæmper morsomt mod velfærdssamfundets helbredsproblemer.
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske dramatikeres Forbund.	Medvirkende:	2 M og 5 K. Kan evt. spilles af 2 M/K
	Dekoration:	Flere lokationer, men kan spilles i samme scenografi med småændringer.
	Spilletid:	En times tid

Omtalt af: Jesper Aagaard

Familien Momsen består af en anorektisk datter, en stressramt mor med rengøringsvanvid og en far, der vist nok er holdt op med at ryge. Samt en hund.

Datterens konfirmation står for døren, så hun kæmper for at nå ned på 36 kg inden da. Faren går tur med hunden mens han smugryger. Finder lykkeligt et "Rygetræ" med andre rygere.

Moderen stresser rundt, men diagnosticeres med sklerose. Det har hun slet ikke tid til! Et farcelignede stykke, der gør tykt grin med det danske sundhedssystem. Med både de private og de offentlige tilbud.

En oplagt mulighed for at lege med stereotypisk karakterskildring.

Mange hurtige rolleskift.

Spilles af folk med tæft for timing og komik. Kan eventuelt spilles af to personer.

Der er spændende scenografiske udfordringer. Kan gøres realistisk, minimalistisk eller symbolsk.

Tal til mig – *Lebbe Love*

Forfatter: Abelone Koppel		Kort resumé: Monolog om at være lesbisk, og om alle kampene med at være det og for at være det.
Bogudgave: DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	Som monolog: En kvinde. Men monologen kan godt fragmenteres og fordeles på en hel gruppe kvinder.
	Dekoration:	Måske en bar et hvilket som helst sted i verden. Men andre lokaliteter er også mulige (læs: stykket kan stort set spilles hvor som helst).
	Spilletid:	Ca. 60 minutter

Omtalt af: Peter Rafn Dahm

En kvinde kommer ind på en bar den dag det hele er ramlet og hun har mistet troen på det hele. ”Jeg orker ikke være lesbisk mere”. Fra dette nu og nulpunkt får vi hele hendes liv rekapituleret fra hun første gang oplevede sig som lesbisk, 4 år gammel, over forelskelser, seksuelle gennembrud, parforhold, jalousi, overfald og hadforbrydelser. Hele vejen spiller fordommene en stor rolle, både de ydre, de interne og dem helt inde i hende selv.

Teksten er på én gang ekspressiv og insisterende og samtidig nuanceret og åben. Styrken er, at den giver indsigt i et lesbisk liv, men samtidigt fortæller så ”alment menneskeligt”, at den rammer noget vi alle har til fælles, uanset seksualitet. Det er svært ikke at blive truffet eller spejlet. Som heterolæser får man måske ligefrem ”dobbelt gevinst”: Man får indblik i noget ”andet” og samtidig i sig selv.

Kvindens følelser og sindstilstande kender alle. Fordommene er selvfølgelig løftet op i en højere potens. Men følelsen af at være anderledes, udstødt, udenfor har de fleste vel oplevet i og på egen krop.

En spændende udfordring for kvindelige skuespillere, der har mod på at arbejde med egen forestillingskraft og indlevelse.

Eller måske for en hel gruppe kvinder:

Teksten er fragmenteret eller kalejdoskopisk, så dels kan den godt handle om mere end én kvinde, dels kan den også fremføres af mere end én. Særligt hvis man har mod på at lege med formen og give oplevelserne og situationerne flere stemmer – og kroppe. Der er også megen musikalitet i teksten, som kalder på dét arrangement og den orkestrering flere skuespillere kan skabe sammen. Endelig vil en gruppe-fortolkning måske også give teksten en mere almen gyldighed eller appel.

Til Sidste Mand

Forfatter: Simone Isabel Nørgaard		Kort resumé: 3 mand på vagt i en skyttegrav. Imens tænker de på de kvinder, der har betydning for dem. Tidligere, nu og i fremtiden. Har de mon kugler nok og hvad er klokken?
Bogudgave: Forlaget Drama		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske dramatikeres Forbund.	Medvirkende:	3 M og 1 K. (Kan evt. spilles med flere K.)
	Dekoration:	Foregår 4 steder, men kan sagtens spilles i én scenografi: En skyttegrav med plads foran.
	Spilletid:	En times tid.

Omtalt af: Jesper Aagaard

Et legende stykke, hvor muligheder for at tolke og reflektere og analysere teksten er mange.

Kan spilles som psykologisk drama, som komedie, som lettere underholdning eller som oplæg til diskussion. Hvad gør krigen ved os? Og ved vore pårørende?

Det kan være fristende at lægge flere lag eller genrer ind over opsætningen, men det vinder absolut ved at holde sig til én retning.

Rollerne kan fyldes ud af debutanter eller garvede aktører og i flere aldersklasser, ganske efter lyst. Kvindens rolle(-r) vil være mest udfordrende, hvis den udfyldes af en enkelt person.

Der er desuden lagt op til en spændende og udfordrende scenografisk opgave, uden at være svær tilgængelig. Bl.a. kan meget opnås ved lysskift.

Vild sti

Forfatter: Niels Stokholm		Kort resumé: Et fortættet drama om Ebbe Skammelsøn, der udspiller sig i middelalderens Danmark – nærmere sagt Thy. Stykkets titel hentyder til omkvædet i folkevisen om Ebbe Skammelsøn.
Bogudgave: Stykket er ikke udgivet.		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren Niels Stokholm og kan fås hos ham.	Medvirkende:	Astrid, Ebbes kusine Ebbe Skammelsen Fru Tove, Ebbes mor
	Dekoration:	En enkelt, hvor der ved hjælp af lyssætning og (evt.) projektioner kan skiftes mellem stykkets steder og rum
	Spilletid:	90 minutter

Omtalt af: Axel Gadegaard

Et fortættet drama der udspiller sig i middelalderens Danmark – nærmere sagt Thy. Stykkets titel hentyder til omkvædet i folkevisen om Ebbe Skammelsøn: ”Fordi træder Ebbe Skammelsøn så mange sti vild”. Visen fortæller stykkets forhistorie. Den der går ad vilde stier, har begået en alvorlig, måske blodig, udåd. Ebbe har i vrede og jalousi dræbt sin fæstemø (kæreste) Adelus, sin bror Peder og lemlæstet både sin far og mor.

Hvordan det kunne gå så galt siges i visen. Ebbe var på krigerfærd i kongens tjeneste og dermed borte i lang tid. Hjemme går lillebror Peder og får lyst til Adelus. For at få hende, lyver han Ebbe død. Efter skik og brug skal Peder så ægte sin afdøde brors fæstemø. Ebbe vender hjem fra kongens tjeneste netop den dag, hvor der holdes bryllupsfest for Peder og Adelus. Visen beretter i flere vers om Ebbes blodige udåd, dobbeltdrab og de livstruende sår han tildelte sine forældre.

Dramaet i ”Vild sti” næres af den udåd, visen beretter om. Ebbe vil forsones med sine forældre, som han – selv siger – ikke ville noget ondt. Den eneste han kan stole er Astrid, som er hans kusine, barndoms legekammerat og kæreste fra ungdommen. Han mødes med hende på et skjulested tre dage efter dobbeltdrab. Kærligheden mellem de to, Ebbe og Astrid, blusser op igen. Astrid hjælper Ebbe på flugt.

Broderen Peder var moderens (fru Toves) yndling, så hun nærmest hader Ebbe, ønsker kun han forsvinder i glemsel og får sin velfortjente straf. Peder havde før sit bryllup med Adelus forgrebet sig på Astrid. 8 måneder efter det blodige drama - og mødet med Ebbe umiddelbart efter - er Astrid højgravid. Hun vil lade fru Tove tro, at det er Peders barn hun venter, men holde skjult for Ebbe, at det kan være Peders og ikke hans... Ebbe er dømt fredløs, men vendt tilbage. For ham er målet enkelt, han vil han skal forsones med sine forældre. At dette ikke er ligetil, at alt er gået værre til, end han havde troet, at han endda har taget frygteligt fejl, går efterhånden op for ham. Intet er sort/hvidt. ”Hvad skal jeg tro”, som han selv siger i sin allerførste replik. Astrid befinder sig i svært dilemma. Skal hun vælge at give sit barn en beskyttet opvækst hos fru Tove (som er hendes moster), eller vælge det usikre liv på flugt sammen med sin elskede Ebbe.

Instruktøren og de tre spillere sættes med stykket på krævende arbejde. Replikkerne er ved første indtryk ikke helt mundrette, men kommer efterhånden til at virke naturlige for stykket og giver det sin autenticitet.

Stykket består af 10 scener. Visen om Ebbe Skammelsen er ”født” som lydspor til stykket, de fleste af de 9 sceneskift kan ske i et tempo der svarer til længden af et vers i visen, mens et par kræver 2 til 3 vers. Stykkets steder og rum er: ved fjorden en forårsnat, fiskerhytten /en hule som er en uformelig struktur i en bakkeside, stuen hos fru Tove, ved kludeegen. Så der skal skabes illusioner om at være ude i landskaber og inde i rum. En enkel stiliseret scenografi, video og billedprojektioner og lyssætning kan være løsningen.

Stykket anbefales til øvede teaterfolk der gerne vil iscenesætte et medrivende drama med et konfliktstof, man skal til Shakespeare eller græske dramaer for at finde.

Von Trier – persona non grata

Forfatter: Jakob Weis		Kort resumé: Satirisk stykke om filminstruktøren Lars von Trier.
Bogudgave: Teaterforlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikeres Forbund	Medvirkende:	3 mænd, 1 kvinde
	Dekoration:	2 locations (enkle).
	Spilletid:	Ca. 2 t. 15 min. inkl. pause

Omtalt af: Morten Hovman

Tredje del af Jakob Weis' trilogi under overskrifterne KUNST, HUMOR og ANGST, som præsenterer en ny form for teatersatire over nulevende personer. Først gik Weis løs på kunstneren von Hornsleth (*Udslet Hornsleth* DRAMA 2011). Så film- og TV personen Casper Christensen (*Casper Christensen komplekset* DRAMA 2015).

Trilogien slutes så af her med *Von Trier – persona non grata*, hvor den kontroversielle filminstruktør Lars von Trier, under overskriften ANGST, bliver taget under behandling. Hvis man skal tro stykket: en skildring af et menneske, som måske ikke engang selv ved, hvor virkeligheden ender og løgnen begynder...

Stykkets omdrejningspunkt er den berygtede episode, hvor von Trier falder i grøften under et pressemøde i Cannes og taler skidt om jøder og pænt om Hitler.

Det er vild og veloplagt satire Jakob Weis præsenterer os for her. Stykket slutter så af med en retssalsscene, hvor det teater, der spiller forestillingen anklages af von Triers filmselskab Zentropa for krænkelse af instruktøren...

En udfordrende, men spændende, opgave for instruktør og skuespillere, der har mod på at binde an med stærk samfundssatire og spændende problemstillinger.

Som Jakob Weis' andre stykker, er *Von Trier – persona non grata* særdeles velskrevet, interessant, morsomt og skarpt, og det egner sig derfor også strålende som læsestykke.

Egne bemærkninger:

Adresseliste:

Forlaget DRAMA
Jernbanegade 5
6230 Rødekro
Tlf.: 70 25 11 41
Mail: drama@drama.dk
Web: www.dramashop.dk

Danske Dramatikeres Forbund
Nørrevoldgade 12, 2. sal
1358 København K
Tlf.: 33 45 40 35
Mail: admin@dramatiker.dk
Web: www.dramatiker.dk

Nordiska
Åbenrå 5, 4. sal
1124 København K
Tlf.: 33 11 68 83
Mail: info@nordiska.dk
Web: www.nordiska.dk

Thomas Hauger
Præstegade 20
6760 Ribe
Tlf.: 28 11 37 04
Mail: thomas@hauger.dk

Repertoiret 2017 udsendes kun elektronisk på www.dats.dk